

Majkl Kris Predzgar

NEČAKANÁ LÁSKA
POSUN VPRED

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Posun vpred

Príbeh o vzniku lásky na pracovisku. Miška a Tomáš, Peter a Alexis sú dôkazom, že láska sa dá nájsť všade. Kniha tretia: Posun vpred, ktorá je tiež rozdelená na prvú a druhú časť, ukazuje vývoj vzťahov potom, ako partnerka otehotnie. Obidva páriky sa pomaly ale isto pripravujú na to, že im pribudne potomok. Spoločné bývanie, vstup do zväzku manželského sú v tomto iba začiatkom toho, čo onedlho príde. Akákoľvek podobnosť s realitou je čisto náhodná.

E-knihu Nečakaná láska: Posun vpred odporúčame čítať na zariadeniach: notebook, tablet, keďže obsahuje ilustrácie. Na elektronickej čítačke kníh nemusia vyniknúť všetky detaily.

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Posun vpred

Majkl Kris Predzgar: Nečakaná láska
(2019/2021)
Kniha tretia: Posun vpred

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Posun vpred

Nečakaná láska: Posun vpred
Majkl Kris Predzgar
Publico 2022
prvé vydanie
ISBN 978-80-570-2933-5 pdf
ISBN 978-80-570-2934-2 epub
ISBN 978-80-570-2935-9 mobi

“Najprv sa miluj a všetko ostatné zapadne do súladu. Naozaj musíte mať radi samého seba, aby ste dosiahli všetko na tomto svete. “

Lucille Ball

“Keby som dostal kvetinu zakaždým, keď som na teba myslel, mohol by som sa navždy prechádzať po svojej záhrade.”

Alfred Tennyson

“Nemilujem ťa preto, kto si, ale preto, kto som, keď som s tebou.”

Roy Croft

Prológ 1 (z e-knihy Nečakaná láska: Úžasné partnerstvo – 1 časť)

Tomáš má už nejakú dobu v hlave jeden nápad, ktorý chce uskutočniť. Spolu s kamarátkou, ktorú berie ako vlastnú sestru, idú kúpiť zásnubný prsteň pre Tomášovu vyvolenú. Miška samozrejme o ničom nevie. Všetko smeruje k víkendovému výletu do destinácie, o ktorej však Miška ani len netuší, kde sa nachádza. Prekvapenie musí mať svoje čaro.

Nečakaná láska: Posun vpred – prvá časť

Prvá kapitola: Vysoké Tatry II

Náš krásny párik Tomáš a Miška momentálne ešte bývali na Homolovej ulici v bratislavskej Dúbravke. Už síce mali zakúpený vlastný byt, momentálne ho ešte tak pomaličky zariaďovali. Lenže prišiel september a začali sa riešiť Miškine narodeniny, ktoré mala devätnásteho. Tomáš si zobral voľno, aby mohli ísť na dovolenku na tri noci. Stredy mali cestovať tam, a sobotu by sa vracali domov. Narodeniny našej krásavice boli v štvrtok. Tomáš a Miška spoločne s zbalenými vecami išli z paneláku na Homolovej k červenému Mercedes Benz triedy C, ktoré stálo vonku. Podišli k autu, Miška hneď otvorila dvere na vodičovej strane a chcela si nasadnúť.

„Sekundičku Miška“, odvetil Tomáš, chytil ju za ruku a vytiahol z auta. Sadol si na miesto vodiča a niečo zadal na GPS. Vystúpil a Miška si sadla na miesto šoféra, Tomáš na miesto spolujazdca.

„Zlatko, máš nastavenú navigáciu, ktorá ťa nasmeruje presne do cieľa výletu. Nepozeraj prosím, kde ten cieľ je. Riad' sa navigáciou a keď bude treba odpočinok, povedz a odbočíme na odpočívadlo“, komentoval Tomáš, pričom sa pripútal bezpečnostným pásom.

„Stále si neviem nejako Tomi zvyknúť“, ozvala sa Miška hneď ako si sadla na miesto vodiča a pripútala sa.

„Myslíš na to, že tuto je automatická prevodovka a nemusíš ručne zaraďovať rýchlosti? Ale veď toto je predsa jednoduchšie nie?“, vravel Tomáš priateľke.

„Ja viem zlatko. Tu ide o to, že som sa učila v autoškole a potom aj dlho jazdila na ručnej prevodovke, takže iste chápeš, že na automatickú si budem musieť časom zvyknúť“, komentovala priateľka a pobozkala drahého. Miška poslúchla pokyny, ktoré jej Tomáš dal a vyrazili na cestu.

Červený mercedes Benz teda opúšťal Homolovu, zišiel ku Pri Kríži a pokračoval presne ako električka jazdiaca bratislavskou Dúbravkou. Tomi ani nevedel prečo, ale jeho oči mu nejako zabľúdili na ukazovateľ paliva v nádrži. Miška podľa navigácie smerovala Dúbravkou k Damborského, odkiaľ bude pokračovať Harmincovou, okolo Kauflandu, kde už bude navedená na diaľnicu. Tomi niečo začal loviť v batohu.

„Zlatko zabudol si niečo doma?“, pýtala sa ihneď Miška, pričom Tomi kukal, kde momentálne sú.

„Nie moja. Máme všetko. Z Damborského choď rovno cez Karlovu Ves“, dodal Tomi a konečne našiel peňaženku, ktorú v batohu akosi nevedel nájsť.

„Ale navigácia mi ukazuje cez Harmincovu a na diaľnicu“, odvetila ihneď Miška, lebo mala na pamäti slová, že má sledovať navigáciu do konca ich cieľa. Tomi vylovil platobnú kartu, položil ju na palubnú dosku.

„Ideme do Karlovky a povinne pôjdeš natankovať. Zaplat' mojou kartou“, naznačoval Tomi, Miška sa len usmiala a pokračovala smerom na Krčace, Borskú, Nad Lúčkami až prišla na križovatku na Molecovej, kde odbočila smerom k Lidlu a následne k pumpám Sheel. Miške bolo jasné, že Tomi si nejako musel všimnúť, že ona chodievala najčastejšie tankovať na pumpu Sheel pri Molecovej, kde ju povedzme, že aj celkom dobre poznali. Samozrejme ale s tankovaním do

jej šedej ŠKODA OCTAVIA. S červeným Mercedesom tu išla asi tretí krát. Zastavila na mieste na tankovanie číslo jedna. Pomaly vystúpila z auta.

„Láska úplne plnú nádrž?“, spýtala sa pre istotu Miška partnera.

„Samozrejme, že úplne do plna. Alebo vieš, kde je cieľ výletu?“, odpálil Mišku Tomáš. Jeho drahá teda natankovala úplne plnú nádrž a s partnerovou kreditkou sa pobrala do predajne Sheel zaplatiť. Natankovala niečo cez 40 litrov a jej cca 55 litrová nádrž bola skoro úplne plná. Ako také malé poďakovanie, zobrala drahému energetický nápoj. Zamestnanec za pokladňou jej vravel, že má na zákaznickej karte brutálne množstvo bodov a mala by si za tieto body niečo vybrať, aby sa jej náhodou nestalo, že by jej dané body prepadli. Miška už dlhšiu dobu šetrila na jednu vec v katalógu. Preto sa samozrejme opýtala, či má na túto vec dostatok bodov. S dnešným natankovaním a nákupom sa už bodovo zместila. Preto si objednala danú vec, aby si ju mohla následne prevziať na tejto predajni. Pomaly sa vracala k mercedesu, ktorý momentálne dominoval na pumpách nad ostatnými autami.

„Kde bola toľko moja kvetinka“, opýtal sa Tomáš hneď ako si sadla za volant.

„Pre teba. Zobrala som ti láska“, naznačila Miška a podala mu pár energetických drinkov. Tomáška to moc potešilo, pričom jeden si nechal pri sebe a ostatné odložil do batohu.

„A objednávala som si niečo za tie body, čo mám na zákaznickej karte, lebo mi bolo vravené, že ich tam mám brutálne veľa“, vysvetľovala Miška, naštartovala a išla smer Segnerova, aby sa mohla otočiť smerom na Lafranconi a Zoologickú záhradu, kde sa vedeli tiež napojiť na diaľnicu.

„Pokračuj zlatko smerom do Dúbravky“, pridal sa Tomi, pričom jej predtým dal pusu.

„Prečo do Dúbravky?“, nechápala Miška, pozerala na partnera štýlom, či si z nej fakt robí srandu.

„No jednoduché vysvetlenie. Ale budeš sa mi smiať“, komentoval Tomáš s úsmevom.

„Vysvetľuj!“, odvetila ako strela Miška a mierila Karlovkou naspäť k Dúbravke.

„Tomi chce ísť cez ten diaľničný tunel Sitina“, vyšlo z partnera, pričom Miška sa s chuti zasmiala. Pokračovala teda až na Harmincovu, ktorá ju nasmerovala na diaľnicu a tunel Sitina. GPS ich viedla okolo bratislavskej ZOO, aj okolo Zlatých Pieskov smerom von z mesta. Postupne začali míňať mestá ako Trnava, Nové Mesto nad Váhom, Trenčín, Považská Bystrica až po Žilinu, kde museli ísť momentálne cez mesto. Prvá nakázaná prestávka od drahého bola diaľničné odpočívadlo Beckov, odkiaľ krásne videli na Beckovský hrad, na ktorý by sa niekedy tiež radi vybrali, keďže mali obaja radi cestovanie a výlety. Tu si len tak na chvíľku oddýchli. Miška naštartovala auto a pomaly vychádzala z odpočívadla Beckov smerom na diaľnicu, pričom si aj s Tomášom všimli, ako akurát letia po diaľnici dve policajné autá spoločne s záchrankou. Miška prepla autorádio na inú stanicu, kde vedela, že bývajú pravidelne a často dopravné správy. Najradšej tu v mercedese počúvala rádio Jemné melódie.

„Vážení poslucháči, prerušujeme momentálne vysielanie kvôli naliehavému oznamu. Na diaľnici D1 medzi Novým Mestom nad Váhom a Trenčínom sa pár kilometrov za odpočívadlom Beckov zrazili dva kamióny, pričom jeden prevážal náklad, ktorý patrí medzi horľaviny. Podľa informácií od polície je momentálne úsek úplne neprejazdný. Odporúčame v Novom Meste nad Váhom opustiť diaľnicu pre všetkých, ktorí idú týmto úsekom“, počúvali Miška a Tomáš aktuálne správy z autorádia.

„Takže nehoda na diaľnici. A vyzerá to, že riadne vážna nehoda. No my máme smolu, lebo už sme za Novým Mestom nad Váhom a my musíme pokračovať ďalej po diaľnici“, konštatovala Miška, pričom sa zaradila na pravú stranu a pokračovala smerom k kolóne áut, ktoré videla pred sebou. Na prekvapenie všetkých sa ale po nejakej dobe začali autá a kamióny v ľavom pruhu posúvať dopredu, čo naznačovalo, že jeden jazdný pruh sa im podarilo uvoľniť a aspoň z časti tak umožniť prejazd. Mohli teda pokračovať v ceste do tej tajnej destinácie.

„Tomi, chcela by som sa ťa niečo spýtať moje“, naznačila Miška, keď už po diaľnici obchádzali mesto Trenčín.

„Kľudne sa pýtaj láska“, odvetil pohotovo Tomáš.

„Keďže si mi kúpil tento Mercedes Benz C sedan, môj šedý McLaren ako ho niektorí voláte v práci, je momentálne nevyužitý. Ty si mi sám spomenul, že je na mne, čo ním urobím“, vysvetľovala svoje myšlienky Miška.

„Presne tak som ti to naznačil Miška“, súhlasil s partnerkou Tomáš.

„Ja som už nejako zistila, komu by sa povedzme že celkom aj hodilo. Chcem ho nechať sestre. Môžem moje?“, vravela Miška, pričom poslednú vetu sa opýtala s menším zaváhaním v hlase.

„To musíš mať odo mňa povolenie?“, ozval sa trochu so smiechom Tomáš, ale dal jej najavo, že môže kľudne auto nechať sestre, keď by sa im teda zišlo.

Druhá povinná prestávka bola v Žiline a keďže museli cez mesto, zastavili pri HM Tesco, kde si niečo nakúpili. Také že maličkosti do zásoby. Obaja boli v Tescu po strašne dlhej dobe, keďže ich zásobovacími potravinami bol Kalder Karloveská. Ale Žilina nebola cieľová stanica, lebo pokračovali ďalej a prešli mestami ako Ružomberok a Liptovský Mikuláš. V poradí tretiu zástavku si dali pri Liptovskej Mare. Samozrejme, že poctivo oddychovali na každej jednej zástavke, hlavne vodička Miška, ktorá už začínala od Žiliny tušiť, že idú do Vysokých Tatier. Aspoň to tak vyzeralo a ona veľmi dobre vedela, že jej Tomáško miluje Vysoké Tatry. Z Liptovského Mikuláša ale nepokračovali po diaľnici smerom na Poprad, ale na Miškine prekvapenie zamierili na Podbanské. Teraz vôbec nevedela, kam sa presne uberajú, lebo jej tip bol Poprad. V duchu jej ale napadalo, že sa aj tak blížia niekde smerom k Vysokým Tatrám. Čiže tušila, že cieľ bude niekde tam, i keď jej aj v hlavičke vrtalo, že sa nejako moc približujú k Poľsku. GPS ich nakoniec dovedla do cieľa cesty. Obaja sa spolu ocitli na Štrbskom Plese, parkovisko kúsok od autobusovej stanice, na ktorom nebolo momentálne okrem nich nejako moc áut.

„Takže Štrbské Pleso. Hm môj tip nebol zase až tak ďaleko“, odvetila Miška hneď, ako vystúpili, pričom si trochu popreťahovala nohy. Predsa len mala za sebou šoférovanie vyše 330 kilometrov, aj keď väčšina asi bola po diaľnici.

„Čo si tipovala?“, zaujímalo Tomáša, ktorý pozeral na krásne tatranské štíty a následne na svoju polovičku.

„Povedzme, že od Žiliny som si myslela, že ideme do Vysokých Tatier, presnejšie do Popradu“, vravela Miška priateľovi.

„Tak povedzme, že si na 90% trafila, lebo v Poprade sme ubytovaný. A prekvapenie bude na narodeniny, čiže zajtra“, pokračoval Tomáš a objal priateľku. Zamierili k obchodíku, kde bola palacinkáreň. Miška aj Tomáš si dali banánovo orechovej torty spoločne s kofolou na pitie. Po malom občerstvení sa prešli k plesu, ktoré celé obišli. Nádherné prostredie, príroda, celková scenéria okolo plesa. Miške sa tu strašne moc ľúbilo a bolo to na nej aj patrične vidno. Od plesa prešli po tej istej trase ako prišli, no skončili na stanici električiek, kde sa aj chvíľu zdržali. Sadli si tu na lavičky kúsok od zastávky zubačky a relaxovali. Zaujala ich tu tatranská električka s nápisom Poprad-Tatry, ktorá sa evidentne behom pár minút chystala na odchod z Štrbského Plesa. Vrátili sa na parkovisko, kde mali auto, Miška pozerala, koľko cca spotrebovala cestou

sem paliva a pokračovali smerom na Starý Smokovec a ďalej až dole do Popradu. Cesta mercedesom tatranskými osadami bol neopísateľný zážitok, ktorý pre Mišku strašne veľa znamenal. Ubytovaný boli v hoteli Satel, ktorý na nachádzal kúsok od železničnej stanice. Miška zaparkovala pred hotelom, Tomáš zobral veci a pobrali sa smerom k schodom, ktoré ich dovedli do budovy. Prešli k recepcií, kde sa nahlásili, dostali karty od izby a pobrali sa s batožinou k výťahu. Vyviezli sa na siedme poschodie a tu si našli svoju izbu. Tomáš priložil kartu a tak odomkol dvere. Obaja vošli dnu, chodbou prešli do izby, kde bola manželská posteľ, nočné stolíky, veľký stôl, kde bola dole chladnička a na vrchu obrovská plazmová televízia značky Samsung. Boli tu aj dvere na balkón. Pri okne boli hnedé závesy, ktoré sa mohli zatiahnuť po celej dĺžke. Obaja si sadli na posteľ.

„Krásna izba zlatko. Toto si výborne objednal“, naznačila Miška a chytila priateľovi ruku.

„Našiel som v dobrom čase a za rozumnú cenu. A ešte aj raňajky máme v cene“, komentoval Tomáš a pritúlil sa k drahej.

„Teraz si pekne na chvíľku ľažkáš a oddýchneš si“, nariadil Tomáš, pričom Miška neochotne zaliezla do postele a zakryla sa perinou.

„Nie som až tak unavená zlato. Ešte by som sa chcela ísť trošku prejsť von. Ty vieš, ako moc sa mi to tu páči“, komentovala Miška, pričom vedela, že s Tomášom sa dá nejako rozumne dohodnúť. Momentálne Miška ležala zakrytá v posteli.

„Dohodneme sa, že keď si teraz aspoň na pol hodinku poležkáš a oddýchneš, tak potom sa môžeme ísť spolu ešte prejsť“, povedal Tomáš a dostal pusku na líčko. Nachystal drahej k posteli vodu, keby bola smädná.

„Tomi ale televízor môžem zapnúť že“, pýtala sa Miška s úsmevom. Tomáš jej podal ovládač, Miška zapla televízor a pozerala, aké stanice tu majú. Poctivo teda oddychovala, keďže chcela ísť ešte neskoršie von.

„Oddýchla si si?“, opýtal sa po nejakom čase Tomáš drahej, pričom si aj on trochu poleňošil.

„Áno Tomáško. Poďme ešte na chvíľku von“, prosila Miška, ale videla, že jej partner súhlasí. Zobrali si všetko potrebné, vyšli z izby, ktorá sa hneď zamkla. Cez recepciu prešli k autu, ktoré mali pred vchodom. Miška zbadala Jadranskú zmrzlinu, na ktorú pár krát boli počas spoločnej dovolenky.

„Takže Miška chce zmrzlinu“, povedal si skôr pre seba Tomáš.

„Hej, dáme si obidvaja. Ja ju kľudne zoberiem moje“, odvetila Miška, vypýtala pre seba aj pre drahého a zaplatila, pričom Tomi výnimočne neprotestoval. Potom, ako spapali zmrzlinu, sa pobrali peši smerom k nákupnému stredisku Fórum.

Druhá kapitola: Narodeniny

Tomáš sa ráno zobudil ako prvý. Miška, ktorá ležala vedľa neho na manželskej posteli, ešte spinkala. Dnešný deň mal byť veľmi výnimočný, pretože Tomáš dnes chcel požiadať priateľku o ruku. Začal preto chystať všetko potrebné na dnešný deň. Už nejaký čas premýšľal o tom, kde by sa to dalo uskutočniť. Keďže bol romantik, napadalo mu jedno miesto. Štrbské Pleso, lavičky vedľa zástavky zubačky, kde Miška povedala Tomášovi prvý krát, že ho ľúbi. Toto bolo pre neho miesto, kde ju chcel požiadať o ruku. Jeho drahá zatiaľ stále spinkala a Tomáš videl, že už bude pomaly aj čas, aby išli na raňajky, ktoré mali v cene. Ide aj o to, že najlepšie bolo ísť na raňajky medzi prvými, lebo potom to tam bývalo riadne napratané, aj keď už nebola tá hlavná letná sezóna. Tomáš si opatrne ľahol na posteľ, priblížil sa k Miške a pobožkal ju na ústa. Zdalo sa, že pomaličky otvára očka.

„Krásne ráno zlatko“, povedal Tomáš partnerke. Miška si pomaly sadla, chytila Tomášku za ruku a pritiahla si ho k sebe, pričom ho začala bozkávať. Tomáš sa jej chytil okolo pása.

„Miška, treba aby sme sa nachystali a išli na raňajky“, naznačil Tomáš, keď ho Miška nechala niečo povedať. Keďže bola Miška tehotná, ako sa vraví, bola aj o dosť viacej nadržanejšia, čiže by bola chcela aj ten ranný sex s partnerom.

„Zlatko, teraz nie. Máš narodeniny Miška. Sexu si užijeme večer láska moja“, komentoval Tomáš a Miška prestala, i keď videla, že mu už penis aj tak stojí v pozore.

„Dobre Tomáško“, odvetila Miška a nadržane ho pobozkala na krk. Spolu vstali, obliekli sa, zobrali si mobily, karty od izby. Spoločne vyšli z izby, ktorá sa pri zavretí dverí automaticky zamkla a na otvorenie treba iba kartu. Pokračovali smerom k výťahu, ktorým sa z siedmeho poschodia zviezli dole na 0, kde bola recepcia. Prešli okolo nej smerom k hlavnému východu, pokračovali smerom úplne dozadu, kde sa podávali raňajky. Tomáš a Miška tu boli medzi prvými. Pri vstupe do miestnosti sa preukázali kartou, na ktorej bolo číslo izby 714. Boli tu stoly pre štyroch alebo šiestich. Stredom miestnosti sa ťahali švédske stoly. Saláma, šunka, rôzne syry, šaláty, nakrájané rôzne druhy papriky, paradajky, vajíčka natvrdo, omeleta, misky s pudíngom, ovocný mix zložený z viacerých druhov ovocia, melón, párky a veľa ďalšieho. V zadnej časti sa nachádzali prútené koše s pečivom – rožky, chleba. V ľavom rohu bol kávovar, miesto, kde si mohli načapovať džúsy, záviny a bábovka. Tomášovi zaujala oči práve bábovka, ktorej si zobral tri kúsky na tanier spolu s multivitamínovým džúsom. Sadol si k stolu pre 4 osoby. Miška si zobrala salámu, syr, k tomu papriku, paradajky a pomarančový džús. Sadla si oproti Tomášovi, popriali si dobrú chuť a papali. Tomášovi bábovka evidentne moc chutila, lebo si ešte zbehol po pár kúskov. Miška spapala plný tanierik, ktorý si naložila. Vypila dva poháriky pomarančového džúsu. Pozrela na partnera.

„Miška, ak ešte chceš, bežkaj si zobrať. Ja to chápem. Tehotné ženy potrebujú viacej papat'. Ved' zásobuješ živinami aj dieťa“, naznačil Tomáš, Miška vstala, pobozkala ho na líčko a išla si ešte raz naložiť na tanierik. Z raňajok sa vrátili k dvom výťahom, ktoré boli oproti recepcií, a vyviezli sa na siedme poschodie, kde boli ubytovaní. V izbe si odpočinuli. Tomáš sa veľmi staral o to, aby bola Miška v pohodičke a mala všetko, čo potrebuje. Okolo deviatej vyšli z izby a pokračovali až pred hotel Satel. Oproti bola Jadranská zmrzlina, ktorá ich hneď ako vždy zaujala. Pomaly sa k nej presunuli. Jeden kopček stál len 0,40 eura.

„Akú si dáš Miška?“, opýtal sa Tomáš priateľky, lebo vedel, že si stopercentne dá.

„Hm, pistácia a škorica“, odvetila Miška.

„Ja vanilka a kaktus“, povedal Tomáš, ktorý samozrejme aj zaplatil, i keď Miška hneď brala drobné z vrečka. Tomáš zobral svoju a druhú podal Miške.

„Pozývam moje, takže to schovaj. Dnes máš narodeniny zlatko“, naznačil Tomáš a odviezol Mišku k lavičkám, ktoré boli kúsok od zmrzliny. Spoločne spapali zmrzlinu, kde dva kopčeky vyzerali v skutočnosti ako tri až štyri. Po tomto osviežení sa vybrali hlavným ťahom na železničnú stanicu. Po tejto ceste sa veľmi veľa ľudí dostalo na jednej strane k obchodnému centru Fórum, alebo na druhej strane k železničnej stanici. Asi za desať minút boli Miška s Tomášom pred staničnou budovou. Vošli dnu, prešli okolo malých potravín, dvoch záložní až sa dostali k posuvným schodom, ktorými sa vyviezli hore. Tu sa dali kúpiť lístky na vlaky, videli tu príchody a odchody aktuálnych vlakov, tiež nejaký obchodík s potravinami, miesto na odkladanie vecí. Taktiež sa tu aj čakalo na dané spoje. Párik ale prešiel k ďalším posuvným schodom, ktorými sa vyviezli na poschodie. Boli tu lavičky, v zadnej časti niečo ako kaviareň, výťah ktorým sa dalo ísť priamo na nástupište. Spolu prešli až úplne na koniec miestnosti, kde sa dverami vychádzalo von, kde bola stanica tatranských električiek Poprad-Tatry. Vonku bolo pár lavičiek na sedenie, dve koľaje, na ktoré mohli električky prísť. Miška si vychutnávala pohľad na hory, keďže pekne svietilo slniečko a nebolo vidno žiaden mráčik. Netrvalo dlho a prišla dlhá tatranská električka, ktorá bola zložená z dvoch menších. Zastavila a všetci cestujúci smerujúci do Popradu tu vystúpili. Tomáš s Miškou nastúpili a sadli si do prednej časti, kde boli sedačky vyššie ako normálne. Podlaha bola totiž v jednej rovine s dlažbou na staniaciach. Spolu si sadli v električke, Tomáš k oknu a Miška vedľa neho. Z stanice Poprad-Tatry vyrazila električka

smerom cez Veľký Slavkov, Nová Lesná, Pod lesom, Dolný Smokovec, Starý Smokovec, Nový Smokovec, Sibír, Tatranské Zruby, Tatranská Polianka, Danielov dom, Nová Polianka, Vyšné Hágy, Popradské Pleso až do konečnej stanice Štrbské Pleso.

„Láska asi je zbytočné sa ťa pýtať, kam tou električkou ideme“, zaujímala sa počas cesty z Popradu Miška.

„Áno zlatko. Máš to márne. Cieľ výletu uvidíš, až keď tam prídeme. A ja ti ďakujem, že sme išli električkou a nie autom. Ver mi, takto je to krajšie láska. A poprosím ťa, dnešné náklady sú na mňa. Ty si s ničím nerob starosti, lebo máš narodeniny láska“, komentoval Tomáš, usmieval sa na Mišku a pohladil jej bruško. Cesta im trvala necelú hodinku. Vystúpili na Štrbskom Plese z električky a Tomáš zaviedol Mišku k lavičkám oproti stanici.

„Zlatko tuto na mňa počkáš dobre? Daj mi najviac tak 15 až 20 minút“, povedal Tomáš, keď si tu sadli. Miška sa pozerala na partnera.

„Dobre Tomi, ale nebuď dlho preč. Ty vieš, že keď som tehotná, potrebujem ťa mať stále pri sebe zlatko. Teším sa na to prekvapenie“, vravela Miška, i keď začínala pomaly tušiť, čo má jej Tomáško dnes v pláne. Partner prikývol a pobral sa smerom k prednej časti stanice, za ktorou o chvíľku zmizol.

„Miška je to tu. Pomaly dýchaj. Tvoj partner ťa asi ide požiadať o ruku. Strašne ťa miluje a čakáš s ním dieťaťko. Dýchaj žena“, vravela si v mysli Miška a pozerala na tatranské električky, ktoré tu momentálne boli. Tomáš zbehol po svoje objednané ruže. Vedel, čo chce urobiť. Chcel svoju partnerku Mišku požiadať o ruku. Strašne ju ľúbil a keďže s ním čakala dieťa, vedel, že je to správne rozhodnutie. Miška bola pre neho tá pravá žena. S ružami za chrbtom sa poberal naspäť k Miške. Vrátil sa k tatranským električkám a zbadal Mišku, ako sleduje okolie. Pomalým krokom k nej podišiel, pričom keď ho Miška uvidela, postavila sa z lavičky.

„Zlatko moje darček je pripravený“, naznačil Tomáš, chytil Mišku za jednu ruku a druhú držal stále za chrbtom.

„Od prvej chvíle, ako som ťa v Kalderi videl, som vedel, že ty si správna žena. Hneď sme si začali skvele rozumieť. Zamiloval som sa do teba, potom prišiel hokej s Američanmi a počul som tie krásne slová od teba. Dali sme sa dohromady, bolo vidno, že sme spolu šťastný. Prišla dovolenka vo Vysokých Tatrách, na ktorú si sa v poslednej chvíli ku mne pridala. Tu sa náš vzťah posunul riadne dopredu. Otehotnela si, čakáme spolu dieťa. Bude z nás krásna rodinka“, hovoril Tomáš, vytiahol kyticu červených ruží a podal ich partnerke Miške, ktorá bola moc potešená takou veľkou kyticou. Chcela niečo povedať, ale Tomáš hneď pokračoval.

„Miška si úžasná žena. Milá, krásna, moc inteligentná. Od kedy som sa do teba zamiloval som vedel, že pre mňa si tá pravá. Viem, že ma spravíš šťastným. Budeme spolu s malým krásna rodina láska. Strašne moc ťa ľúbim Miška. Neviem si predstaviť život bez teba“, vravel Tomáš, kľakol si na jedno koleno, vytiahol z nohavíc červenú krabičku, ktorú otvoril. Bol v nej zlatý prsteň s nejakým diamantom na vrchu.

„Michaela Čamzedová, vezmeš si ma za manžela v zdraví aj v chorobe, v šťastí i nešťastí, aby som každý ďalší deň mohol žiť po tvojom boku?“, opýtal sa Tomáš, chytil Miške ľavú ruku, keďže ruže si chytila do pravej.

„Áno Tomáško, beriem si ťa za manžela“, odpovedala radostne Miška, Tomáš jej na ľavú ruku nasadil zásnubný prsteň, Miška položila ruže na lavičku a nádherne objala svojho budúceho manžela. Nasledovali samozrejme krásne bozky na ústa. To už ale bolo počuť, ako sa na stanici Štrbské pleso ozýva mohutný potlesk. Všetci ľudia, ktorí tu boli a všimli si toto požiadanie o ruku, tleskali. Miška a Tomáš po dlhom bozkávaní pozreli na stanicu, kde bolo zrazu že fakt veľa ľudí. Všetci na nich pozerali a väčšina bola nadšená z toho, ako sa v dnešnej dobe dá krásne požiadať partnerku o ruku.

„Ľúbim ťa Tomáško“, povedala Miška partnerovi.

„Aj ja teba ľúbim. Tak a budeš pani Rejažanová, pani Čamzedová, alebo pani Rejažanová Čamzedová?“, zaujímalo Tomáša.

„Svoje rodné priezvisko som si už dost' užila Tomi. Budem Michaela Rejažanová“, odvetila Miška a opäť pobožkala Tomáša.

„Budeš si musieť po svadbe vybavovať viacero papierov nanovo. Aj náš byt bude treba prepísať“, vravel Tomáš a usmieval sa na priateľku.

„Veľmi rada tie papiere vybavím, keď viem, že si po mojom boku ty“, naznačila Miška, zobrala ruže do ruky a vstala. Tomáš sa tiež postavil.

„Mohla by som aj ja dnes niečo navrhnúť, kde by sme sa mohli zastaviť, keď sme na tom našom krásnom Štrbskom plese a mám narodeniny?“, spýtala sa pomaličky Miška, lebo vedela, že Tomáš má tento deň do detailu naplánovaný a nechcela mu moc kaziť jeho krásne plány.

„Samozrejme, že hej. Dnes je tvoj deň, lebo máš narodeniny. Teda mal by som vraviť náš deň“, povedal Tomáš a čakal, kde Miška chce ísť.

„Zlatko tá palacinkáreň, kde sme včera boli. Chcela by som si znovu dať tej tortičky“, vysvetľovala Miška, videla že Tomáš sa riadne usmial a evidentne súhlasil. Preto zamierili okolo stanice smerom k palacinkárni. Sadli si k sebe, veci si položili vedľa. Tomáš si dal banánovo-orechovú tortu a viedenskú kávu. Miška si dala samozrejme tortu, keďže bola tehotná kávu nechcela, ale dala si nealkoholický drink. Tomáš odfotoval hneď po prinesení dva kúsky z torty, kávu a drink. Potom Mišku, ktorá na jednej fotke krásne ukázala zásnubný prsteň.

„Tak a teraz dáme túto fotku na FB. Miška Čamzedová zasnúbená na Štrbskom plese“, odvetil Tomáš a ukázal Miške fotku.

„Súhlasím Tomi. Môžeš ju zverejniť a daj tam presne to, čo si teraz povedal“, vravela šťastná Miška. Tomáš uverejnil príspevok. Obaja začali papať tortu, pričom každú chvíľu počuli pípnutie telefónu, lebo obaja mali zapnuté mobilné dáta, keďže ich aj tak mali strašne veľa.

„To všetko budú blahoželaniam k zasnúbeniu Miška“, poznamenal Tomáš. Spoločne zjedli tortu a Tomáš vypýtal účet. Pozerali, kto príspevok videl, kým slečna doniesla účet. Veľa známych kolegov, s ktorými si Tomáš rozumel, ale jedno meno tam stále chýbalo. Bola to Sanny. Nedala ani páci sa mi to, ani nekomentovala. Akurát mu znova prišla správa. „Tomi blahoželám k zasnúbeniu, našiel si tú správnu ženu. Miška je tá pravá pre teba. Prajem Vám nech ste spolu stále šťastný“, tvoja kamarátka Nika. Prišla slečna s účtom.

„Nech ťa to ani nenapadne Miška“, povedal Tomáš, ktorý už mal nachystané peniaze na zaplatenie, teda mobil, ktorý priložil na terminál.

„Veď som ani nič nerobila Tomi“, odvetila Miška, lebo vedela, že dnes nesmie nič zaplatiť, keďže má narodeniny a oslavovala 28 rokov. Po zaplatení zobrali veci a pobrali sa znovu prejsť okolo Štrbského plesa. Zastavili sa pri jednej lavičke.

„Miška, všetko najlepšie k tvojim narodeninám, veľa zdravia, šťastia, lásky“, poblehoževal priateľke, teda už budúcej manželke Tomáš a podal jej obľúbenú čokoládku spolu s nejakými maličkosťami, ktoré mala v darčekovej taške.

„Ďakujem Tomi“, odvetila Miška, pobožkala ho a objala.

„Ako svojho budúceho manžela, sa chcem informovať“, začala Miška s úsmevom, „aké sú plány na zajtrajší deň.“

„Plán na zajtra je už vyriešený. Ale keďže si tehotná bude to mať podmienku“, naznačil Tomáš priateľke.

„Hádám, hádam. Kam chceš zajtra ísť. Hm a už viem. Aquapark“, povedala Miška so smiechom poslednú vetu.

„Ty potvorka. Uhádla si. Bazén je v pohode, ale ty nemôžeš do viacerých sáun ísť“, komentoval Tomáš opatrne.

„Viem, do niektorých by som nemala vôbec. Ale ty môžeš láska“, odvetila hneď, lebo vedela, ako moc sa tam naposledy Tomášovi páčilo.

„Lístky sú už zakúpené. Celodenný vstup ako na našej prvej dovolenke, keď sme boli. Miška bez teba nepôjdem. Ty môžeš do tatranskej infrasuny a do soľnej sauny. Tam nie je medzi

kontraindikáciami písaná gravidita. Ja by som tiež mal iba do tých dvoch. Tam kde je gravidita je aj epilepsia“, informoval ďalej Tomáš, pričom už išli od plesa smerom k stánkom.

„Ale tebe nič nebolo. A to si tam bol niekedy riadne dlho. To je asi pre takých, čo majú záchvaty často. Ak by si chcel, ja ťa pustím Tomi. To je na tebe. Spolu pôjdeme do tých dvoch kde môžem ja“, hovorila Miška. Pri jednom stánku sa aj zastavili. Miška tu videla pekné magnetky a pár si zobrala. Videla však, že aj Tomášovi sa páčili nejaké a aj on si vybral.

„Tomi viem, že tieto, čo som si ja vybrala zaplatíš. Chcela by som, aby tie, čo si si teraz vybral, boli odo mňa. Nechaj mi tvoje zaplatiť“, naznačila opatrne Miška, pričom videla, ako si ju Tomáš premeriaval odhora dole.

„Takže to budú magnetky pre mňa kúpené z lásky od mojej krásnučkej budúcej manželky?“, spýtal sa Tomáš Mišky a nespúšťal z nej oči.

„Presne tak zlatko“, odvetila Miška, zobrala Tomášovi z rúk jeho magnetky a podala svoje. Vošli teda dnu do obchodíku, kde sa dalo zaplatiť, keďže tieto stojany s magnetkami a rôznymi inými vecami mali pred ich šedou budovou vždy za priaznivého počasia. Taký že obchodný trik na zákazníkov. Po jednom zaplatili, schovali magnetky Tomášovi do batohu, krásne sa pred stánkom objali a pokračovali k stanici električiek.

„Pôjdeme naspäť do Popradu. Na obed sa zastavíme v reštaurácii oproti hotelu“, informoval Tomáš o ďalšom priebehu dňa.

„Asi viem v ktorej. Tam dobre varia“, podporila Miška partnera.

Tomáš a Miška vošli do reštaurácie oproti hotelu Satel. Sadli si, a pozerali, čo by si dali na obed. V jedálnom lístku toho bolo veľa. Tomáš si zvolil francúzske zemiaky a kofolu. Miška našla bryndzové halušky. Pozrela na Tomáša, ktorý hneď vedel, čo si jeho drahá dá. Spoločne sa najedli, Miške ako vždy halušky moc chutili a aj Tomášovi francúzske zemiaky, ktoré boli spravené na nejaký inakší spôsob, ako bol on zvyknutý. Po napapaní si vypýtali účet, Tomáš mobilom zaplatil a pobrali sa von.

„Tomi poďme aspoň na chvíľu na izbu. Trochu si potrebujem oddýchnuť láska“, naznačila Miška a zadávala sa na hotel.

„Si unavená že? Dobre zlatko, ideme na izbu, ľahneš si a oddýchneš“, hovoril Tomáš presné pokyny. Vošli teda do hotela, vyviezli sa výtahom hore a skončili v izbe, kde boli ubytovaní. Miška podišla k posteli a ľahla si.

„Si v pohode láska?“, opýtal sa Tomáš a pozeral na priateľku.

„Áno som, len unavená. Potrebujem si oddýchnuť trošku zlatko. Bude to bábätkom vieš“, odvetila Miška, pričom Tomáš podišiel ku nej, zakryl ju perinou a dal pusku na čelo. Tomáš si sadol na svoju stranu postele a zbadal, že Miška už aj zaspinkala. Musela byť riadne unavená. Tomášovi pípól mobil. Pozrel sa a videl novú správu v Messengeri. Správa bola od Sanny.

„Tomi, ja ... blahoželám vám k zasnúbeniu. Našiel si tú pravú.“

„Sanny deje sa niečo? Dúfam, že medzi nami sa nič nestalo.“

„My sme v pohode. Tu ide o iné Tomi. No to je môj problém už.“

„Povedz mi, čo sa deje Sanny. Som tvoj kamarát.“

„Ty vieš Tomi, že ťa mám moc rada. Ide o to, že som si neskoro uvedomila, aký strašne super muž si.“

„Aha. Sanny by mala teraz o mňa záujem. Pozri ja som svoju lásku už našiel. Je to Miška. Strašne ju milujem. Neboj sa Miška, aj tebe sa nájde ten správny, ktorý bude čisto len pre teba. Dúfam, že je to ten, s ktorým si tehotná.“

„Ďakujem Tomi, dúfam, že hej.“

Tomáš momentálne stále sedel na posteli. Keďže Miška stále spala, nechcel zapínať televízor, aby ju nezobudil a preto zapol radšej notebook. Ako prvé mu napadlo, že by si na chvíľu zahrál kamióny, keďže Miška stále spinkala a on ju nechcel budiť. Tomáš si zapol službu Steam, kde si klikol na nainštalované hry, kde boli jeho naj Euro Truck simulátor 2 a American

Truck simulátor. Dnes sa rozhodol radšej jazdiť po Európe. Zapol Euro Truck simulátor 2, svoj ťahač značky Renault mal momentálne v hlavnej garáži, ktorá keďže v hre bolo aj Slovensko, sa nachádzala v Bratislave. Z garáže si zobral svoj krabicový prívies a pozeral, kde sa aktuálne dá zobrať nejaký náklad na prevoz. Našiel náklad, ktorým bola rôzna zelenina a ovocie. Trasa bola Bratislava – Petrohrad. Čiže hor sa smer Rusko. Miška pochtivo spinkala a prebrala sa až krátko pred večerom. Posadila sa a keď zbadala, koľko je hodín, hodila škaredý pohľad na draheho.

„Tomáš! Mohol si ma predsa zobudiť“, ozvala sa ako strela Miška, pričom drahý si hneď sadkal vedľa nej a umlčal ju pusou.

„Iba som ťa nechal, aby si si odpočinula. Keď si tak pekne spinkala, nechcel som ťa budiť“, vysvetľoval Tomáš partnerke.

„Toto si musíš u mňa vyžehliť“, odvetila so smiechom Miška, objala si partnera a pobožkala ho.

„Chceš teraz zlatko?“, opýtal sa opatrne Tomáš.

„No ja by som chcela moje“, naznačila Miška, pričom po týchto slovách sa začala vyzliekať. Tomáš sa samozrejme pridral. Jeho drahá evidentne chcela, aby si aspoň trochu zalsexovali, pomilovali sa. Po sexe sa obaja dali trošku dokopy a zbehli do reštaurácie na večeru.

Miška a Tomáš sa vrátili z narodeninového výletu vo Vysokých Tatrách. Samozrejme, že po pár dňoch stráveným mimo ich bytu, potrebovali domov doplniť nejaké zásoby potravín. Aj preto sa spoločne v dnešný deň, keď mali obaja voľno, vybrali do predajne Kalder Karloveská. Spoločne vošli do predajne a zamierili smerom na chladené. Ako už býva zvykom, chladený tovar vykladala Sanny, ktorá si hneď Tomáša a Mišku všimla.

„Ahoj Sanny“, pozdravil Tomáš kolegyňu, pričom držal Mišku za ruku. A Sanny si to hneď všimla. Krásny zásnubný prsteň zo zlata s diamantom na vrchu.

„Áno Sanny, Michaela Rejažanová“, odvetila s úsmevom Miška.

„Blahoželám Vám. Nech ste spolu dlho šťastný“, popriala Sanny kolegom, pričom objala Tomáša a potom aj Mišku. Takto sa zastavili pri viacerých kolegoch, ktorých stretli na predajni. Cestou k pokladniám ich zbadala Nika a samozrejme hneď utekala k Tomášovi. Zastavili pri alkohole, kde Nika mala paletu, ktorú dokladala. Nika pozrela Miške na prsteň.

„Blahoželám Tomi. Lepšiu ženu si nemohol nájsť“, povedala Nika a hneď objala kamaráta, čím ho trošku šokovala, lebo toto ešte ani raz sama od seba pred Miškou neurobila. Samozrejme, že potom objala aj Mišku, pričom jej naznačila, že má pri sebe naj muža, akého si môže želať.

„Tomi? A máte už aj dátum?“, opýtala sa Nika.

„Keďže som tehotná, zhodli sme sa na tom, že sa vezmeme čo najskoršie. Uvažujeme o začiatku novembra“, odpovedala Miška.

„Wau, to veľmi rýchlo budete svoji. Budeme si musieť zvyknúť, že už tu nebude behať slečna Čamzedová, ale pani Rejažanová“, povedala Nika, pričom Tomáš a Miška sa hneď usmiali. Zaplatiť išli k Ingridke, ktorá im podala tabuľku, aby ju zatvorili. Miška medzitým zbehla do zázemia a nechala tam krabicu v ktorej bol krémeš, ktorý sama piekla. Ingridka sa zavrela, Tomáš zaplatil nákup, zapauzovala sa a vyšla z kasy.

„Blahoželám Tomi. Našiel si si tú pravú ženu“, naznačila Nika a objala Tomáša, potom prišla k Miške, ktorú tiež krásne objala a pošepkala jej: „Miška je to úžasný chlap. Budete spolu moc šťastný.“ Aj Tomáš aj Miška poďakovali a z nákupom sa presunuli von z predajne k autu.

Tretia kapitola: Správny partner v akejkol'vek situácií

Tomáš a Miška poctivo odľukovali v posteli. Ako prvý sa dnes prebral Tomáš. Jeho drahá stále spinkala. Tomáš sa prezliekol, pozeral čo by potrebovali ísť kúpiť do obchodu. Miška sa zrazu prebrala.

„Tomi“, povedala slabučkým hlasom.

„Áno zlatko, hneď som pri tebe“, ozval sa Tomáš a rýchlo utekal k svojej nastávajúcej. Hneď si to ale všimol, že niečo nie je v poriadku.

„Miška, čo ti je? Vyzeráš hrozne zlatko“, povedal Tomáš, keď si sadol k svojej láske, rukou sa jej dotkol čela a cítil, že má veľmi teplé čelo.

„Tomi nie je mi dobre. Hrdlo ma bolí. Asi mám aj horúčku“, vyšlo Miške z úst, vstala a pobrala sa na WC. Hneď ako sa vrátila k posteli, Tomáš ako strela začal.

„Miška hneď si pekne ľažkaj. Celý dnešný deň budeš v posteli ležať. A nedebatujem o tom“, vravel Tomáš, jeho drahá si ľahla a on ju poriadne zakryl.

„Tomi nepreháňaj to zase“, naznačila Miška, lebo videla, ako sa jej drahý začal správať, ale to už jej poklad na ňu hodil škaredý pohľad.

„Si tehotná zlato. Budeš pekne v posteli, aby si sa mi rýchlo uzdravila“, odvetil Tomáš, odišiel do kuchyne. Vrátil sa po pár minútach a niesol drahej teplý čajík.

„Zbehnem do lekárne. Tento čajík vypiť. Keď sa vrátim, nech tu nič nie je“, dirigoval Tomáš, pričom Miška musela uznať, že je zlatý a krásne sa snaží o ňu postarať, keď je chorá. Miška sa trochu napila a zaliezla pekne pod perinu. Tomáš zbehol do lekárne. Rýchlo sa ale ponáhlal k svojej drahej. Vošiel do bytu a zbadal, že Miška pekne poslušne leží zakrytá v posteli, pričom mala zapnutý televízor. Partner išiel skontrolovať, či pila z čajíku. Väčšina už bola vypitá. Tomáš podal Miške pohár, aby sa napila. Hneď ako dopila, išiel spraviť ďalší.

„Miška, čajík zázvorový s citrónom. Postarám sa o teba moje“, povedal Tomáš, keď doniesol čajík svojej drahej.

„Tomi objal by si ma?“, opýtala sa Miška. Drahý na ňu pozrel, sadol si vedľa nej na posteľ. Miška sa odokryla a z celej sily ho objala.

„Ľúbim ťa zlatko. Tomi sa pekne o teba postará, dobre?“, naznačil jej nastávajúci.

„Tomi aj ja teba ľúbim. Ak by som ťa mohla poprosiť, potrebujem ťa teraz viacej ako obvykle. Viem, že tebe to nevaďí, lebo ma miluješ z celého srdiečka. Potrebujem sa vyliečiť, nech som zdravá, keďže čakám s tebou dieťaťko“, vravela Miška, Tomáš si ju prisunul k sebe a nežne ju pobozkal na líčka, následne aj na ústa. Miška bola moc samostatný typ, ale pri Tomášovi videla, že vo vzťahu s ním treba vedieť počúvať partnera hlavne, keď chce pomôcť. Aj preto ho tak moc milovala, lebo vedela, že je vždy pri nej, keď treba.

„Ty si môj poklad Tomáško“, odvetila Miška a ľažkala si. Zobrala si neoangin na hrdlo. Partner zmizol do kuchyne. Miška kukala televízor, no po chvíľke zadriemala.

Štvrtá kapitola: Rozprávky starých materií

Slniečko dnes krásne svietilo a začínalo byť aj celkom teplo na vonku. Tomáš mal ale namierené na svoju poobednú smenu do Kalderu. Vedelo sa, že dnes sa bude stavať nová akcia, aj keď bola sobota. Firme nakázali na nedeľu sanitárny deň, ktorý spočíval vo vydezinfikovaní celej predajne. Pár dní dozadu totiž mali na návšteve hygienu. Tomáš teda prišiel do predajne, kúpil si kofolu a energetický nápoj. Na dnešnom pláne práce mal písanú pekáraň. Už včera mu zástupca prehodil smenu, ktorú mal písanú na pekárni a dal ho na chladený tovar. Bolo pocho-piteľné, že ho to nahnevalo, keďže sa ani neopýtali, či súhlasí. Dnes sa aj preto dobrovoľne po príchode dal na chladené a pekáraň prenechal kolegyni. Chladený tovar ale dnes hlásil zlé správy. Ráno mali štyri palety, ktoré už boli vyložené. Mal prísť ale ešte zo Senca kamión, ktorý podľa zástupcu manažera má dovieť celkom sedem paliet chladeného, tri akčné palety

Španielska a štyri normálne palety, kde mali byť aj vajcia a akciové maslo od pondelka. Predpokladaný príchod kamión bol o 15:30, i keď už sa vravelo, že mal prísť o 13:00. Tomáš nebol nadšený z tejto informácie, lebo ranná smena už niečo po 14:00 odchádzala a všetky palety, ktoré kamión dovezie teda zostávajú na ňom. Minúty pomaly plynuli. Tomáš sa rozhodol ísť ako prvý na prestávku, keďže potom by sa tam asi nedostal, lebo bude mať veľa vykladania tovaru. Tomáš si odkartónoval chladené, aby sa mu potom dobre vykladalo. No ubehlo 15:30 a kamión nikde. Chladený tovar zo Senca, ktoré ako povedal ktosi zo zamestnancov, viezli asi cez Košice, prišlo až o 17:00. Tomáš si povytáhoval akčné palety k miestu, kde stavajú novú akciu. Aj z rannej smeny aj kolegovia z poobednej svedomito vraveli, že všetci pôjdu pomáhať. Tomáš plnil chladiaci regál akčným Španielskom, pričom si cenovky poprehadzoval tak, ako to jemu vyhovovalo. Behom dvoch hodín bola akcia kompletne postavená, celé Španielsko aj spolu s naším akčným tovarom, kde nechýbali zase raz Rajo jogurty. Tomáš pokračoval vajcovou paletou, pretože nemali ani kus vyložené. Teda taký logický krok, aby im ešte stúpla tržba. Nasledovala mega paleta, ktorá bola vysoká ako Everest. A teraz že skladaj z vrchu tovar dole. Okrem tejto sa ešte Tomáš podujal na vyloženie jednej, kde boli prevažne len jogurty a na spodku mlieka. Čiže konečná sumarizácia bola vyložených šesť paliet s postavenou akciou zo siedmich paliet, ktoré kamión dovezol. Samozrejme ale je, že nikto neprišiel Tomášovi na chladené pomôcť. Bojoval tu teda úplne sám. Ako Tomáš povedal, to že mu niekto príde pomôcť, sú rozprávky starých materí. Unavený z dnešného vykladania už len odkartónoval chladené, aby na ňom nebol až taký bordel.

Piata kapitola: Tajomstvo

Tomáš ráno vstal a ponáhlal sa preč. Miška samozrejme ešte spala, takže potichu odišiel. Z zástavky Homolova sa 83 pobral na Drobného. Odtiaľ prešiel kúsok smerom k budove Okresný súd Bratislava IV. Dnešnú návštevu mal celkom rýchlo za sebou. Vychádzal z budovy a mieril k zástavke. Na Drobného stála 83, z ktorej vystúpila Miška. Evidentne ho zbadala a išla rýchlo k nemu.

„Tomi, kde si bol?“, opýtala sa Miška, i keď si všimla z akého smeru išiel a vôbec jej to nedávalo zmysel, prečo by chodil na okresný súd. Tomáš pozrel na partnerku, ale neodpovedal jej.

„Zlatko, čo sa deje? Budem tvoja manželka. Sľúbili sme si v Tatrách, že budeme spolu v šťastí i nešťastí, v zdraví aj chorobe“, pričom zbadala, že tieto slová na Tomáša zabrali.

„Ja som ti to asi nikdy nespomenul. Ani sa nedivím, keďže ťa tak milujem Miška. Ide o vzťah, čo som mal na začiatku, keď som sem do Bratislavy prišiel. Nedopadol dobre a ja mám z toho nejaké následky vieš“, začínal opatrne Tomáš.

„Povedz mi, čo sa stalo Tomi. Nikdy ťa neopustím láska. Strašne ťa milujem“, vravela Miška, lebo videla, že Tomáš sa nejako bojí s tým zdôveriť svojej drahej.

„Mám štyri roky podmienku. Musím pravidelne k probačnej chodiť. Ešte mi ostávajú nejaké dva roky“, povedal Tomáš, videl ako Miška pristúpila bližšie k nemu a objala ho.

„Tomi sme na to dvaja. Rozumieš mi. Dvaja! Už na to nie si sám. Tvoja manželka je tu pre teba“, naznačila Miška, objala si partnera a pobožkala ho.

„Ty si môj pokladík Miška“, vyšlo Tomášovi z úst. Spolu sa pobrali do dúbavského Kalderu, ktorý nebol až tak ďaleko od nich.

Šiesta kapitola: Svadba

Tomáš a Miška sa začali naplno venovať svojim povinnostiam, čo sa ich svadby bude týkať. Momentálne pozerali cez ich známeho kamaráta menom Google, všetky možné veci ohľadne civilného sobáša.

„Miška? Ty si nikdy nechcela svadbu v kostole? Aby si ako nevesta v bielych šatách kráčala k oltáru?“, spýtal sa Tomáš počas toho, ako pozerali dôležité veci ohľadne svadby.

„Tomáško to by bol veľmi veľký problém pre mňa. Mne stačí, keď sa vezmeme na úrade“, odvetila na to partnerovi Miška.

„Prečo by to bol taký veľký problém? Nebavili sme sa asi nikdy o tom spolu. Si kresťanka, katolíčka?“, zaujímal sa Tomáš.

„Tu ide o to, že ani jedno. A vieš ja nie som ani pokrstená“, naznačila po tichšie Miška a Tomáš hneď pochopil. Pokračovali teda v hľadaní informácií ohľadom svadby na úrade.

„Civilný sobáš sa uzaviera súhlasným vyhlásením snúbencov pred matričným úradom (pred orgánom obce alebo mestskej časti, ktorá vedie matriku), kde snúbenci verejne a slávnostným spôsobom v prítomnosti dvoch svedkov vyhlásia, že uzavierajú manželstvo. Vyhlásenie o uzavretí manželstva urobia snúbenci pred starostom alebo primátorom, či povereným poslancom obecného zastupiteľstva alebo mestského zastupiteľstva za prítomnosti matrikára.

Matričný úrad určený pre obvod, v ktorom má jeden zo snúbencov trvalý pobyt, môže povoliť uzavretie manželstva aj pred iným matričným úradom alebo na ktoromkoľvek inom vhodnom mieste.

Žiadosť o uzavretie manželstva - sú prítomní obaja snúbenci, je dostupná na matričnom úrade.

Najmenej 7 dní pred uzavretím manželstva je potrebné predložiť matričnému úradu: doklad o štátnom občianstve, potvrdenie o pobyte, doklad o rodnom čísle, občiansky preukaz alebo iný doklad preukazujúci totožnosť.

Doklady je možné hromadne nahradiť predložením platného občianskeho preukazu alebo preukázaním svojej elektronickej identity občianskym preukazom s elektronickým čipom.

Ohlasovacie povinnosti pri zmene priezviska po uzavretí manželstva

Vybavenie nového občianskeho preukazu – do 30 dní. Vybavenie nového vodičského preukazu (a doklady s ním súvisiace) – do 30 dní. Nahlásenie zmeny priezviska zamestnávateľovi/úradu práce, zdravotnej poisťovni, Sociálnej poisťovni (prípadne zamestnávateľovi), banke, lekárom, telefónnemu operátorovi a pod. Nový cestovný doklad (pas) – v prípade plánovania svadobnej cesty je dobré si predom zistiť podmienky leteckých spoločností v prípade zmeny priezviska a možnej sankcii pri prepisovaní leteniek.“

Žiadosť o uzavretie manželstva - uzavretie manželstva mimo miesta trvalého pobytu: „Matrikárka vyhotoví Povolenie na uzavretie manželstva pred iným ako miestne príslušným orgánom verejnej moci, ktoré spolu so Žiadosťou o uzavretie manželstva snúbenci predložia na matričnom úrade, v obvode ktorého chcú uzavrieť manželstvo.“

Miška už teraz začínala pomaly rozmýšľať, na ktorom mestskom úrade by sa brali.

„Rozmýšľala si už aj, na ktorom úrade by sme sa zobrali?“, opýtal sa Tomáš svojej drahej, akoby jej presne čítal myšlienky.

„Keďže moja láska nemá zatiaľ trvalý pobyt v Bratislave, mali by sme sa orientovať mojím trvalým bydliskom. Čiže Karlova Ves. Počula som ale, že snúbenci si môžu vybrať aj sami mestský úrad a nemusí tam mať nik z nich trvalý pobyt. Treba len zaplatiť poplatok za vybavenie. Keď sme pri tejto variante, máme nasledujúce možnosti:

Bratislava I – Staré Mesto; Bratislava II – Ružinov; Bratislava III – Rača, Nové Mesto; Bratislava IV – Devínska Nová Ves, Karlova Ves; Bratislava V – Petržalka. Treba ale myslieť aj na to, že matričný úrad v Karlovej Vsi má na starosti okrem Karlovky aj Dúbravku, Devín

a Lamač. Tu by teda mohol byť aj problém z termínom, lebo tu spadá viacero mestských častí a nemuseli by mať voľné termíny“, komentovala Miška partnerovi.

„Ja by som asi navrhoval, aby sme sa išli osobne pozrieť na tie jednotlivé matričné úrady a potom by sme si z nich vybrali víťaza“, naznačoval Tomáš, pričom Miška hneď súhlasne kývala hlavou.

„Miška? Už máš vybraného svedka?“, pýtal sa drahej Tomáš.

„Mne pôjde sestra. Ale ty si ešte nemal nikoho vybraného“, presunula Miška rýchlo rozhovor na opačnú stranu.

„Ja neviem koho by som mal osloviť, aby mi išiel za svedka“, hovoril Tomáš. Miška chvíľku pozerala na partnera.

„O niekom by som vedela. Bolo by to také netradičnejšie“, naznačovala pomaly Miška.

„Hm, koho“, zaujímal Tomáša.

„Dobre. Mal by ti ísť za svedka muž. Ale keby si oslovil sestru?“, opýtala sa Miška.

„Sestru? Myslíš Ivanku?“, reagoval otázkami Tomáš a díval sa na partnerku.

„Áno. Ivanku. Veď ju berieš ako vlastnú sestru. Viem, že pre teba moc znamená“, vysvetľovala Miška svoj nápad.

„No Miška je vždy na prvom mieste“, odvetil Tomáš a pobozkal si nastávajúcu.

Ivanka sa pomaly poberala z práce. Vedela, že Tomi, ktorého brala ako brata, ju bude čakať pri zástavke OD Saratov. Písal jej totiž, že by s niečím potreboval pomôcť. Električka už pomaly prichádzala na zástavku.

„Ahoj Ivanka“, pozdravil Tomáš sestru, pričom sa kamarátsky objali.

„Čo potrebuje Tomáško?“, opýtala sa ihneď Ivanka.

„Ide o svadbu s Miškou“, naznačoval pomaly Tomáš.

„O svadbu? S čím ti môžem pomôcť?“, nechápala Ivanka, ktorá momentálne nevedela, ako by ona mohla bratovi pomôcť so svadbou.

„Myslím že vieš, že si pozvaná na svadbu. Ty a detičky“, komentoval Tomáš a videl, ako sa Ivanka moc potešila, i keď to mala predpokladať.

„To som moc rada Tomi. Tak piatich účastníkov tam budeš mať“, tešila sa Ivanka.

„Ale to nie je všetko. Ivanka, Miška mi niečo navrhla. Také netradičnejšie to je“, vysvetľoval Tomáš, lebo nejako nevedel, ako to Ivanke povedať.

„No vykokci sa už“, odvetila s úsmevom Ivanka.

„Ivka? Pôjdeš mi za svedka?“, opýtala sa Tomáš, pričom videl, ako Ivanka neverí tomu, čo jej momentálne povedal.

„Ja? A tebe ako svedok?“, nechápala Ivanka.

„Tak mal by mi ísť muž. Ale sú aj možnosti, že svedkom môže byť žena. V našom prípade moja super segra“, hovoril Tomáš a pozeral na Ivanku.

„Tomi, ak si to ty praješ a samozrejme Miška to dovoľí, tak súhlasím“, povedala rozhodne Ivanka, pričom hneď objímala brata.

Dni pomaly plynuli a deň D sa blížil. Miška s Tomášom vybavili všetko, čo sa už dalo. Momentálne sedeli spolu doma a vymýšľali, kam by išli na svadobnú cestu, keďže toto ešte nejako nestihli naplánovať.

„Kam by chcel ísť môj poklad na svadobnú cestu?“, opýtala sa Tomáš drahej.

„Ty vieš, že mne je to v podstate úplne jedno. Pre mňa je dôležité, že ťa tam budem mať pri sebe“, naznačila Miška s úsmevom.

„Povedz si, kam by si rada išla moje?“, pokračoval Tomáš, ktorý chcel vymyslieť niečo riadne extra.

„Po spoločných dovolenkách je asi jasné, že sa mi strašne páčia Vysoké Tatry. Presne tak moc ako tebe láska. Na druhej strane ja by som sa rada išla zase pozrieť do Prahy. Tam som bola už moc dávno a rada by som zase videla toto mesto“, hovorila Miška svoj aktuálny návrh. Tomáš sa na ňu zadíval. Napadla mu taká menšia somarina, ktorú ale hodnotil za sto bodov.

„Takže rada by si do Tatier, ale láka ťa aj Praha. Hm a čo keby sme to spojili?“, opýtal sa Tomáš a čakal, ako na to jeho nastávajúca zareaguje.

„Teraz ťa nechápem ale že vôbec láska“, reagovala Miška na jeho otázku.

„Povedzme že tri dni v Tatrách a tri dni v Prahe? Taká že netradičnejšie vymyslená svadobná dovolenka“, hovoril Tomáš a videl, že Miške zažiarili očka a začína rozmýšľať, čo značilo, že sa jej niečo na tomto nápade zapáčilo.

„Pondelok až streda Tatry, štvrtok presun do Prahy a piatok až nedeľa v Prahe? Fíha to by mohla byť skvelá zábava. Taký bláznivejší týždeň. Len treba zabezpečiť ubytovanie Tomi“, naznačila Miška, pričom jej drahý naznačil, že toto je ten najmenší problém. Tomáš teda objednal ubytovanie na tri noci v Tatrách a takisto na tri noci aj v Prahe. Samozrejme, že Miške neukazoval, kde sú ubytovaný. Asi to bolo aj preto, lebo chcel aby sa viacej prekvapila.

Tomáš pomaly prichádzal na úrade k miestu, kde sa o pár minút stane manželom svojej životnej lásky Mišky. Netrvalo dlho a Miška sa pomaly presúvala v svadobných šatách k Tomášovi.

„Wau. Prekrásna“, prebehlo v hlavičke Tomášovi, keď prvý raz zbadal nastávajúcu v svadobných šatách.

„Tomáš Rejažan, beriete si tu prítomnú Michaelu Čamzedovú za svoju právoplatnú manželku v zdraví aj v chorobe, v šťastí i nešťastí pokiaľ vás smrť nerozdelí?“, opýtal sa matrikár.

„Áno beriem“, povedal Tomáš.

„A vy Michaela Čamdezová, beriete si tu prítomného Tomáša Rejažana za svojho právoplatného manžela v zdraví aj v chorobe, v šťastí i nešťastí pokiaľ vás smrť nerozdelí?“, spýtal sa ďalej matrikár.

„Áno beriem“, odvetila Miška. Obaja si nasadili na daný prst zlaté obrúčky, na ktorých bolo z vnútornej strany vygravírované mená Miška a Tomáš.

„Týmto Vás prehlasujem za manželov. Môžete sa pobožkať.“

Miška a Tomáš sa teraz objali, pobožkali krásnučko na ústa.

Miška a Tomáš sa spolu s ostatnými presunuli na miesto, kde sa bude konať svadobná oslava. Manželia Rejažanovci sa tiež snažili mať oslavu čisto v rodinnom kruhu, pozvali navyše len pár tých naj kamarátov, bez ktorých by to nebolo ono. Aj Ivkiné deti boli nesmierne radi, že mohli s mamou na túto oslavu.

„Prosíme privítajte mladomanželov Tomáša a Michaelu Rejažanovcov“, ozvalo sa svadobnou sálou.

Nasledoval obrovský potlesk všetkých prítomných.

„A teraz by sme poprosili o prvý tanec našich mladomanželov. Mali sme im vybrať svadobnú pieseň. Ono sa to možno ani nehodí, ale pre túto dvojicu existuje len jedna jediná pieseň, ktorá dostatočne vyjadrí ich lásku“, hovorila Miškina družička, ktorá si zobrala mikrofón. Miška a Tomáš vykročili na tanečný parket. Vtom na prekvapenie všetkých, ktorý tu boli, začala hrať skladba, pri ktorej Tomáš vyznal Miške svoje city po prvý krát - Kabát a pieseň Malá dáma.

Miška teraz držala v rukách svadobnú kyticu. Otočila sa a teraz za ňou stáli všetky momentálne slobodné ženy, ktoré mohli kyticu chytiť. Miška zrazu vyhodila kyticu do výšky za seba, kytica padala, padala. Miška sa hneď otočila a zbadala to. Jej svadobnú kyticu chytila do rúk kolegyňa Sanny. Chytenie svadobnej kytice znamenalo, že dotyčná sa do roka a dňa vydá.

Siedma kapitola: Starý Smokovec

Tomáš a Miška sa pripravovali na svoju dovolenku. Obaja mali v práci naplánované dva týždne voľna. Dovoľenka spočívala v troch dňoch strávených vo Vysokých Tatrách a troch dňoch strávených v Prahe.

„Tomi máme už zabezpečený ten pobyt vo Vysokých Tatrách a následne v Prahe?“, pýtala sa Miška partnera.

„Samozrejme, že to už máme všetko vybavené. Ved' sme sa spolu dohodli, že to bude brané ako taká naša svadobná dovolenka“, vravel Tomáš svojej vyvolenej.

„Chcela som sa ťa opýtať, ako pôjdeme? Chceš ísť autom?“, zaujímala sa Miška.

„Som toho názoru, že keďže to má byť naša dovolenka, ktorú si máme riadne užiť, navrhoval by som, aby sme išli normálne vlakom“, snažil sa vysvetliť Tomáš a pozeral na manželku. On dobre vedel, ako jeho drahá rada šoféruje.

„To je celkom dobrý nápad. Síce ja by som rada išla autom, ale chceme si to poriadne spolu užiť. Tak som aj ja za to ísť vlakom“, hovorila ďalej Miška.

„Musím teda ísť rýchlo pozrieť lístky, aby sa nám ešte aj nejaké dobré miesta ušli“, naznačil Tomáš partnerke.

Prišiel pre Tomáša a Mišku vysnívaný deň, keď sa vyberú na ich povedzme že svadobnú dovolenku. Plán bol jasný. Pondelok, utorok a streda Vysoké Tatry; štvrtok presun do Prahy; piatok a sobota Praha; nedeľa cesta domov. Pondelkové ráno sa hneď zavčasu pobrali na Hlavnú stanicu v Bratislave.

„Ako moc sa moja manželka Miška teší na dovolenku?“, opýtal sa Tomáš svojej partnerky, keď v staničnej budove pozerali príchody a odchody vlakov, pričom nezabudol na krásny božtek na líčko.

„Strašne moc sa teším. S tebou je každá dovolenka, každý jeden výlet úžasný. Ja len dúfam, že ja to nejako nepokazím“, naznačila poslednou vetou Miška.

„Ako nechápem, prečo by si to ty mala niečím pokaziť“, odvetil ako strela Tomáš a pozrel sa partnerke do očí. Miška trochu uhla pohľadom.

„Ved' vieš, že som tehotná. Ak by si chcel niekde ísť a ja budem moc unavená, alebo mi nebude dobre? Ja viem, že ty radšej pri mne ostaneš. Vzdáš sa potešenia z výletu len aby si bol so mnou, keď je to treba. Ono je to krásne Tomi“, vravela Miška, ale to si ju už Tomáš chytil a pritisol k sebe.

„Si pre mňa všetko, čo mám. Milujem ťa celým svojím srdiečkom. Ja viem, že to bude každým týždňom náročnejšie, keď čakáš v brušku dieťaťko, ale my dvaja to spoločne zvládneme. A ešte sme sa o tom spolu nebavili, ale niečím ťa ohľadom tohto chcem potešiť“, hovoril Tomáš, chytil Mišku za rúčičku a pokračoval s ňou smerom na tretie nástupište, odkiaľ mal odchádzať rýchlik do Košíc cez Tatry.

„Aké prekvapenie Tomi?“, nechápala Miška.

„Môžem povedať, keď nebudeme mať toľko toho v rukách. Vo vlaku ti naznačím“, vysvetlil Tomáš, spoločne vyšli na nástupište, kde behom pár minút pristavili rýchlik z Bratislavy smerujúci cez Žilinu do Košíc. Obaja nastúpili a našli si kupé, kde mali zakúpené miestenky. Usadili sa, batožinu odložili hore a Miška už hneď manželovi naznačovala, že chce vedieť o prekvapení.

„Miška, na kedy ti cca vychádza termín pôrodu?“, opýtal sa Tomi partnerky.

„Okolo začiatku apríla asi. Ale to je momentálne iba odhad moje“, naznačila Miška a pozerala na svoju lásku.

„Chcela by si ma tam? Keď budeš privádzať na svet naše dieťaťko?“, opýtal sa Tomáš, chytil Mišku za rúčičku a pozeral do jej krásnych očí.